

Бібрські Вісті

Громада — великий чоловік.

І.Я. Франко

ГАЗЕТА ГРОМАДИ

м. Бібрка, 13 жовтня, 2021 рік | випуск №250 (327)

Дорогі мешканці Бібреччини! Щиро вітаю вас із великими святами—Днем Покрови Пресвятої Богородиці, Днем захисника України, Днем Українського козацтва та Днем створення УПА.

14 жовтня—одне з найбільших свят церковного календаря—поєднує духовні, державні, національні цінності, які символізують зв'язок між поколіннями та особливо шануються українцями. Цього дня наша вдячність для тих, хто, виконуючи громадянський обов'язок на бойовому посту чи в мирній справі, робить важливий внесок у справу захисту держави.

Нині наша шана тим, хто ціною власного життя писав славні сторінки української історії в лавах козацтва й Української Повстанської Армії,

Нехай будуть під Покровом Богородиці українські військові, які стоять на сторожі суверенітету України, зміцнюють її національну безпеку, захищають свою державу, свій дім і своїх близьких.

У цей святковий день бажаю всім козацького духу, незламної волі, надійного родинного тилу, міцного здоров'я. Нехай мрія про мирне

небо над Україною здійсниться якнайшвидше!

З повагою Бібрський міський голова Роман Гринус

ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ ЗАХИСНИКИ Й ЗАХИСНИЦІ!

ТА, ХТО БІЛИЙ ХАЛАТ ПОМІНЯЛА НА КАМУФЛЯЖ

Інтерв'ю з військовим лікарем Герасименко Оксаною Осипівною

Напередодні свята—Дня захисників та захисниць України—у Публічній бібліотеці м.Бібрки наша юна читачка Валентина Дідух взяла своє перше інтерв'ю у військової лікарки, нашої землячки, Герасименко Оксани Осипівни.

Розкажіть, будь ласка, як особисто для вас розпочалась війна на Сході України?

Особисто для мене вона почалась тоді, коли розпочалась Революція Гідності, а наступним етапом була війна з Росією.

Яка була моя допомога? Спочатку матеріальна. Я зі своєї невеличкої зарплати лікаря допомагала пораненим бійцям, перераховувала кошти на лікування, а також купувала і передавала через волонтерів речі, які необхідні були їм на

Сході. Я відчувала, що ця допомога є недостатньою, і вирішила особисто піти й рятувати там хлопців, допомагати їм як лікар. У 2016 році я підписала контракт з 24-ою окремою механізованою бригадою імені короля Данила. Я стала військовим лікарем на посаді начальника медичного пункту 2-

ого окремого механізованого батальйону (2ОМБ). Ми, як кажуть, піхота, і ми завжди на самому «нулі». Я була зі своїми бійцями на лінії фронту, на передовій.

Чи проходили ви якийсь навчання, бойову підготовку? Де саме?

Так, я проходила навчання на по-

лігоні с.Ложне, недалеко від Старичів. У нас там були навчання, в тому числі й нічні. Був розгорнутий медичний пункт, туди приходили бійці з терапевтичними скаргами, були й опіки. Коли я потрапила на лінію фронту, вже проходили навчання з тактичної медицини, яка дуже відрізняється навіть від екстреної допомоги мирному населенню. Нас вчили волонтери, котрі приїжджали на передову і проводили з нами практичні заняття, які були не просто для галочки: виконували нормативи на час: накладання джгуту, турнікету, евакуація бійців. І це було дуже важливо та необхідно для порятунку життя бійців і свого зокрема.

Із якими складнощами довелось зіштовхнутися на посаді лікаря в зоні АТО?

Складнощі були в автотехніці, обмалю машин для евакуації. Був УАЗик, який ми називали «таблетка», який не броньований та не пристосований для транспортування поранених. Як їх було декілька, то лежали навіть на землі. Було важко... Також були складнощі з деякими медикаментами. Волонтери, щоправда, нам допомагали, за що їм великий поклін. Особлива подяка волонтерам Бібреччини, Полтавщини, Київщини та інших регіонів України. Усім їм щира вдячність.

Які цінні практичні навички, як лікар, ви отримали під час служби?

Ну, власне, швидке реагування на загрозову для життя ситуацію. Тобто я знаю, що мені треба робити, коли інші можуть бути в ступорі або взагалі відвернутися, втекти. Я знаю конкретний алгоритм дій для рятування життя, знаю, як себе поводити.

Чи не бракувало кадрів?

Кадрів було обмаль. Якщо водіїв вистачало, то мені помічників (фельдшерів, медсестер) бракувало, дуже бракувало. Доводилось самій виїжджати.

У вас траплялись важкі моменти, коли машину обстрілювали чи коли бійці помирали дорогою до шпиталю? Чи не було такого, що зникало бажання або ж було страшно повертатись?

Були такі моменти і не раз. Виїжджали за пораненими, які по дорозі помирали, молоді хлопці... І під час виїзду, власне, були обстріли, які не припинялись, не було режиму тиші. Було страшно. Молилися всю дорогу, як везли на точку евакуації, як поверталися назад...

Як було залишити це все, я ж йшла свідомо. Знала, що якщо я лишу, вони не мають на кого надіятися. Була тільки я та моя помічниця-фельдшер. Я не могла одна прикрити весь батальйон, він був розтягнутий на лінії фронту. Моя фельдшерка прикривала одну ділянку, а я – іншу. Ми не могли собі дозволити боятися, казати «нам страшно». Ми знали, що все залежить від нас.

Як часто ви говорили, що пацієнт «народився у сорочці»?

(Сміється...) Було кілька разів. Були такі випадки, що легко відбулися, геть чисто такі як подряпинки, а могло бути...з такими розривними кулями... трагічно би було.

Яким було повернення з війни для Вас? Чи виникали проблеми з адаптацією?

Повернення з війни... Завжди повертаєшся в такі звичайні умови... Коли ти тут живеш, ти того не відчуваєш. А там – ти спиш у спальному мішку, у

формі спиш, часом і в берцях. І це цілодобово. Вікна постійно закладені цеглою, ти, як той кріт, весь час при штучному освітленні. Зайвий раз надвір не виходиш, бо Бог зна, коли воно прилетить, свистить постійно над головами... І коли сюди повернулась, прийняла душ, лягла в ліжку (а там ми все в тазику, з горнятка...), я подумала: «Боже, яке щастя! Як то добре! Господи, як я то не цінувала... І тихо головне! Нема тих обстрілів, то ж постійно розривається... А тут така тишина, так добре!

Проблеми з адаптацією були, вони є ще в мене досі. Я боялася вийти в люди, я взагалі боюся людей. Мені здається, що вони дуже агресивні до мене і мене зневажають... Але є такі люди, які тішаються, коли мене зустрічають, обнімають, кажуть, що молилися за мене. Я їм щиро дякую.

Ваші побажання або напутні слова мирним жителям та побратимам напередодні свята Дня захисників та захисниць України.

Найперше побажання – це міцне здоров'я, бо там так здоров'ячко «летить, йде геть», що важко відновитися, практично неможливо.

Міцного здоров'я, себе якось тут знайти, зреалізувати. А найбільше бажання, щоб закінчилася війна. Бо, насправду, війна – це таке страхіття, такий жах і хаос... Там треба просто бути, щоб відчутти, що це таке є. Це важко, страшно і непередбачувано. Втрачаєш здоров'я, а то й життя.

Миру! Миру нашій неньці Україні і Божого благословення. Я дуже цього хочу!

Інтерв'ю з військовим Представтеся, будь ласка.

Ваше військовоє звання.

Старший сержант Олег Ануфрієв
Де і коли ви були в зоні АТО та чим займалися?

В зоні АТО я був у таких містах, як: Щастя, Станиця Луганська, Новий Айдар. Все це було з 2015 року по 2018 роки. Займався я там супроводом військової техніки на позиції ЗСУ.

Також мій підрозділ брав участь в контролюванні та охороні пункту КІВВ (контрольний пункт впуску-випуску) в Станиці Луганській.

Що для Вас було найважче

під час служби?

Найважче під час військової служби було те, що ти їдеш - і не знаєш куди. Що тебе там чекає?! Також важкою була адаптація після того, як ти їдеш з мирної території на територію, де проходять бойові дії.

Чи були бойові поранення?

Слава Богу, бойових поранень у мене не було.

А як було витримувати постійні обстріли?**Невже не страшно?**

З самого початку обстріли - це страшно. Кожного вечора з 18:00 до 6:00 проходили постійні обстріли. Не міг спати спокійно, постійно прокидався. Але з часом до всього звикаєш, навіть до обстрілів. Це важко і страшно... Але, як я вже говорив, з вірою в Бога - все пройшло і до всього звиклося.

Коли на війні гинули побратими, чи не було бажання покинути все і рятуватись?

За час мого перебування в зоні АТО загинув лише один військовий з підрозділу (пряме попадання в голову від кулі снайпера). Це було дійсно страшно...

Наскільки міцнішою є чоловіча дружба в умовах війни? Як проявляється людина, її воля і характер?

На війні чоловіча дружба справді є. Ти завжди допомагаєш один одному. Тому, що це війна. І без підтримки товаришів і друзів нам ворога не перемогти. На війні - ми всі, як одна велика сім'я.

Які настрої реально були в місцевого населення?

Якщо чесно, то я не бачив бажання в місцевого населення вертатись в Україну. Всі вони звикли жити в Радянському Союзі. Не хочуть вони допомо-

ги від України. Коли я був у смт.Щастя, то було таке, що місцеві жителі виганяли нас звідти. Не хотіли, щоб ми там були. Здавали наші позиції.

Чи важко було вам повернутися до мирного життя?

Особисто мені було легко повернутися до мирного життя. Були моменти, коли вночі прокидався від того, як падає дощ, бо думав, що це обстріл, але через тиждень-два все стало на свої місця.

Чи є у вас сподівання на швидкий прихід миру?

Я б дуже хотів, щоб у нашій країні був мир і не було війни. Але, на жаль, війна триває вже 7 років. І поки що ніхто не знає, коли це все закінчиться...

Що б хотіли побажати Вашим побратимам?

Хотів би побажати своїм побратимам, щоб берегли себе. Щоб знали, що їх чекають вдома їхні сім'ї. Перемога за нами!
СЛАВА УКРАЇНІ!!!

У Народному домі с.Селиська відбулася зустріч з учасником АТО, **Василем Гаврецьким**, який поділився спогадами про своє перебування у зоні бойових дій з підростаючим поколінням.

19 травня 2014 року Василь Федорович отримав повістку. Бойову підготовку проходив на Яворівському полігоні. Вже 22 травня був дислокований у м.Дніпро.

15 червня 2014 року виїхав в зону АТО, а саме в с.Зеленопілля Луганської області.

Найважчий бій відбувся 11 липня 2015 року. У ньому загинуло 175 побратимів п.Василя (на його очах). А йому пощастило повернутися живим та здоровим.

Наразі Василь Гаврецький, після смерті дружини, перебуває у резерві та опікується двома неповнолітніми дітьми.

ШКІЛЬНА ЛІГА З ФУТБОЛУ

8 жовтня на базі Бібрського ОЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Уляни Кравченко відбулись змагання шкільної ліги Львівської області з футболу сезону 2021-2022 рр.

Участь у турнірі взяли команди ЗЗСО І-ІІІ ст. Бібрської МТГ. У молодшій віковій категорії (2010 р. н. та молодші) переможцями змагань стали:

1 місце - ОЗЗСО І-ІІІ ст.

"Новострілищанський лицей ім. Миколи Лебеда".

2 місце - Бібрський ОЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Уляни Кравченко.

3 місце - Великоглібовицький ЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Юліана Головінського.

У віковій категорії 2008 р. н. та

молодші перемогу здобули команди:

1 місце - Великоглібовицький ЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Юліана Головінського.

2 місце - ЗЗСО І-ІІІ ст. с. Романів.

3 місце - Бібрський ОЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Уляни Кравченко.

Усім учасникам турніру вручено дипломи, а командам-переможцям - грамоти.

Матчі відбувались у напруженій безкомпромісній боротьбі, оскільки кожна команда прагнула здобути перемогу. Молоді спортсмени показали неабияку наполегливість, спритність, майстерність у володінні м'ячем, тактичні здібності, витривалість та чудову гру.

24 жовтня
о 15:00

ДЕНЬ ЗАХИСНИКА
УКРАЇНИ

УРОЧИСТИЙ КОНЦЕРТ

«...І БЕЗ ІМЕН

ВОНИ ДЛЯ НАС ГЕРОІ...»

НД м.Бібрки

Запрошуємо учасників

АТО/ООС Бібрської громади

зі сім'ями

За підтримки
Бібрської
міської ради

ПОВІДОМЛЕННЯ

З метою врахування громадських інтересів під час розроблення проекту Детального плану території земельної ділянки для будівництва спортивного майданчика із штучним покриттям на вул. Зелена в с. Підмонастир Львівського району Львівської області, об 16 год. 00 хв. 17.11.2021 року в приміщенні Бібрської міської ради за адресою: м. Бібрка, вул. Тарнавського, буд. 22, будуть проведені громадські слухання щодо вищезазначеного питання.

Ознайомитись з проектом містобудівної документації можливо у відділі містобудування, архітектури, земельних відносин та інфраструктури виконавчого комітету Бібрської міської ради, відповідальний за розгляд Крушельницька Оксана Степанівна та розробник ПП "Галич-Центр".

Пропозиції просимо подавати в письмовому вигляді включено до 16.11.2021 року у відділ містобудування, архітектури, земельних відносин та інфраструктури виконавчого комітету Бібрської міської ради.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про громадське слухання щодо врахування громадських інтересів детального плану території земельної ділянки, що перебуває у комунальній власності, для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд орієнтовною площею 0,25 га на території Соколівського старостинського округу, Жидачівського р-ну, Львівської обл., по вул. Галицькій у с. П'ятничани.

Замовник: Виконавчий комітет Бібрської міської ради.

Розробник: ТзОВ «Геобуд».

Всім бажаючим можна детально ознайомитись з проектом у приміщенні Бібрської міської ради та подати пропозиції шляхом особистого звернення, адреса м. Бібрка, вул. Тарнавського, 22 протягом 30 календарних днів з дня опублікування повідо-

У понеділок, 4 жовтня, Бібрська МТГ отримала ще один шкільний автобус.

Загальна вартість автобуса - 1,88 млн грн, із них 240 тис. грн - кошти громади.

Ключі від нового шкільного автобуса для ТГ особисто вручили голова ЛОДА Максим Козицький та директор департаменту освіти і науки Олег Паска.

На урочистостях з нагоди Дня працівника освіти Бібрський міський голова Роман Гринус передав ключі від автобуса директорці Бібрського ОЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Уляни Кравченко Галині Гавінській. У закладі освіти навчається 805 учнів, тому "Школярик" - дуже потрібний для безпечного та регулярного підвезення дітей, які проживають у навколишніх селах.

Розклад служб у церкві

Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки: П'ятниця, 15.10

- 08:00 – Божеественна Літургія св. Йоана Золотоустого за упокій

Субота, 16.10

- 08:00 – Божеественна Літургія св. Йоана Золотоустого за упокій

- 14:00 – Зустріч молоді (молодша група)

- 16:00 – Зустріч молоді

(старша група)

- 18:30 – Вечірня

Неділя (17 по Зісланні

Св. Духа), 17.10

- 08:30 – Сповідь

- 09:00; 11:00 – Божеественна Літургія св. Йоана Золотоустого

- 13:00 – Божеественна Літургія св. Йоана Золотоустого (Приготування дітей до Першої Сповіді та урочистого Св. Причастя)

м. Бібрка, 81 220 вул. Торгова 2
e-mail: bibrskivisti@gmail.com

Реєстраційне свідоцтво:

Серія ЛВ № 807/60

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання

Газета «Бібрські Вісті»

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються

Передрук матеріалів опублікованих у газеті дозволяється лише за письмового погодження редакції.

За зміст і достовірність статей відповідають автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж: 600.

Друк: самостійно.

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

<http://www.bibrka-rada.gov.ua/informatsiyi-resursy-mista.html>